

EGO

2 felvonásos monodrÁma.

1.FELVONÁS

Golgota. A távolban a kivilágított JeruzsÁlem fényei. Via Dolorosa, Szent Sír, SziklakÁpolna észrevehetetlen a sötétben. A kopár dombtetőn készülő szoborpark elemei. A díszlet közepén Ego hatalmas emlékműve áll, letakarva, kötéllel átkötve alul. Körben, de a háttérbe benyúlóan is, kisebb emlékművek, szobrok. Valamennyit fekete lepel fedi, kötéllel le vannak rögzítve ezek is. A fekete lepleken tömérdek galambszar virít Néhány kisebb földhányás van még a színen.

Ego érkezik. Ego behemót szörnyeteg. Nagy kiterjedésű, fejbűtől derékig összedolgozott jelmeze amit a színész a vállán visel, az embernél magasabbá növeli. Hatalmas busa feje van, nyitott szájában vérszívó vámpírfogak, pusztító cápafogak, zabálásra való gumós sertésfogak. Homlokán dülledt szem. Egy van neki, akár az istennek. Pofáján a bőr kemény, kikezdhethetlen sÁrkÁnypikkelyekből áll. Fülei hatalmasak, tölcészerű hallgatózó készülékben folytatódnak, be fogja kapcsolni őket néha az események során. Haja a legújabb divatot követi. Arcát a legdivatosabb férfiparfűm lengi körül és Árad nézőtérre.

Ego jelmezében rekeszek vannak. Látható és láthatatlan, kisméretű boxok. Nyakából kitüntetések, diadalérmék lógnak, rögtön mellettük parányi vitrin. Abban kisméretű kupák, diadalmi serlegek miniatűren. Ego közel fog lépni a nézőtérhez és megcsodálhatjuk majd ezeket. Egónak a testén mindenfelé puffadó, nagy zsebek vannak. Ezek hörcsögraktárak, amelyben minden szírszart összegyűjtött. Tartalmuk ki fog ömleni a színpadra Ego két karja szabadon mozog, az egybeszabott jelmez a vállánál nyitott. Jobb karján azonban sÁrkÁnypikkelyes szövet van, amely úgy mutat, mintha a jelmez része volna.

Ami kilÁtszik a hatalmas fejjel ledominÁlt, mindenütt zsúfolt jelmezből, az eléggé szÁnalmas. Ego bal karja vékony, csupas, szőrös. A testén egy hátul kilukadt, ócska alsónadrÁgot visel, semmi mást. Lábai formÁtlanok, szőrösök és egy széttaposott, szakadt papucs pompázik rajtuk. Egónak buta basszushangja van, néha úgy rőfög vele mint egy sertés.

Ego tulajdonképpen két személyből áll. A fentebb leirt Ego 1 a legfőbb figura, Ám mellkasán egy nehezen észrevehető, zárt ablaknyílás rejtőzik, s emögött a jelmezt a vállain cipelő színész arca rejlik. Kézzelel lehúzható az ablakfedél, s ilyenkor nyugtalanul villogó szemek jelennek meg az ablakban és egy igen értelmes arc. Ez Ego 2 arca. Ego 2 borzad a hátán hordott figurától, s a darab folyamán minden megnyilvánulását Átjárja ez a gyűlölet.

Ego 1, Ego 2 hangja ugyanattól a színésztől való. Ego 1 hangfelvételtől beszél, kissé visszhangosan, a maszkja miatt azonban ezt élőbeszédnek érzékelné. Ego 2 élő szöveget mond. Amennyiben az ablaknyílás szűkebb és eltakarja a szereplő száját, a monodrÁma egész szövege elöadható élöben.

A darab kezdetén Ego 1 kezében szakadt papírzsÁkkal mászkÁl a színpadon Kukoricát hint belöle a talajra és szobrokra. Ego 2 a zárt ablaknyílás mögött van.

EGO 1.(Rőfögve.) Itt szarszag van... Naaagyon helyes! ... Huhú! Humm, humm, humm, tubikÁim, gyertek csak!... Tessék ideszokni szépen!... Gyerünk kicsi tubikÁk, gyerünk, gyerünk...(Szórja a kukoricát.) Nem

komoly szobrok azok, amelyek nincsenek összeszarva! *(Kedélyesen.)* Ideszoktatlak benneteket, de aztán szobor ne maradjon szaratlanul! Hehe! Az anyátok picsája! *(Vigyorog, magot szór.)* Túúbika, tubica, tubicica... Gyönyörű, gyönyörű szép szoborpark.

Ego 2 feje előbújik

EGO 2. *(Mérges, türelmetlen.)* Lassan csinálod! Add ide!...

Ego 1 leteszi a papírsákokat az egyik emlékműre. Ego 2 felveszi és gyorsabb és másféle mozdulatokkal elkezd szórni a magokat.

EGO 1. *(Fölényeskedve morog.)* Ne sietess mindig!... *(Kis szünet után.)* Sokba kerül a kukorica. Túl sokat eldobálsz. Különben is, biztos hogy tényleg kell ez a drága szoborpark nekem?

EGO 2. *(Gyorsan, idegesen, ellenségesen.)* Nem érdekel! Látom, hogy örülsz neki! ...Hogy rohadtál le rólam te mocsok!

EGO 1. *(Lekezelően.)* Nyugalom!... Nyúúúgalom!!

EGO 2. Rohadéék! Nem lehet tőled megszabadulni!! *(Még mérgesebben, ellentmondást nem tűrően.)* Senki se tud tőled megszabadulni! Mindenkinek hurcolni kell a hátán téged!... *(Gyűlölködve.)* Hát húsz szobrot kapsz rohadt!! Mit húszat?! *(Ordít tehetetlenségében.)* Százat kapsz!! Ötszázat!!! Te csinálod a történelmet is!! Te bizony!! Mindenki drága egója!! Temiattad történik meg minden szörnyűség!! *(Remeg a tehetetlen gyűlölettől, majdnem sír.)* Megérdemled, hogy százával legyenek emlékműveid!!

EGO 1. *(Elgondolkodva rőfög.)* Hmmm... Hmmm...

EGO 2. *(A dühös keserűségtől szinte sírva.)* És ráadásul örökéletű vagy! Minden csecsemőben újjászületsz! Na, kapjad csak a dicsőítő műveket, te mocsok!!!

EGO 1. *(Szerénykedve.)* Hm... De mért pont a Koponyák hegyén?... Annyit elismerek, hogy a hely valóban alkalmas szoborparknak. A telek keveset ér ugyan, kopár és huzatos, de Krisztust itt feszítették keresztre, úgyhogy ennek a kis dombnak tényleg komoly reklámértéke van... Hm... Na de mért éppen itt?

EGO 2. Hagyományos helyed ez baszd meg!! A sok rohadt önimádó egóé! A középkorban is, az újkorban is igen divatos volt az előkelőségek körében, hogy Jézus Krisztus helyén emlékparkot emeljenek saját maguknak. Itt álltak sorban ni! *(Fejével a fekete leplek emlékművek irányába int. Gyűlölettel.)* Úgy ahogy a tied fog! Minden tetted meg lesz örökítve!!

EGO 1. *(Egykedvűen.)* Hm... Azok a földkupacok kicsodák?

EGO 2. *(Kicsit lehiggadva, de továbbra is ellenségesen sziszegve.)* Az Ádám Koponyája nevű régészegyesület önkéntesei lapátolták ki. A legendák szerint Ádám csontváza is itt van valahol.

EGO 1. *(Elképedve.)* Mi???... *(Izgalomba jön.)* És?... Megtalálták?

EGO 2. *(Gúnyolódva.)* Sajnálatos módon, Ádám koponyája ezúttal sem került elő, az önkéntesek azonban jelen alkalommal is számos régi emlékpark maradványaira bukkantak. *(Megáll egy földhányásánál. Leteszi a kukoricát. Műmosolyt ölt magára. Hőfehéren felragyognak a fogai. Gyorsan, gúnyosan, pimaszul mondja a szöveget, izzik a gyűlölettől.)* Ezek például a középlengyel Miczurkiewicz familia szoborparkjának maradványai. Kétszáz évig pompáztak itt. *(Egy kupac hátuljánál felemel egy koszos szobortöredéket.)* Ulászló Ögróf lovasszobra, a lónak sajnálatos módon csak a segge és a jobb oldali patája maradt meg. *(Felvesz egy másik maradványt.)* Jekatyerina Miczurkiewicz bárónő, angyalruhában. A bárónőnek a közönséges angyaloktól eltérően három darab angyalszárnya is volt, a középsőt a bárónész nyilván navigációra használta. *(Visszadobja a csonkot.)*

EGO 1. *(Észrevesz valamit.)* Te! *(Felüvölt, hadar.)* Huhéééé! Felfedeztem! Éééén fedeztem fel! *(Fenségesen mint egy isten.)* Az ott Ádám koponyája!!!!

EGO 2. Nem. Az a Böbike bárónészé. *(Felemel egy koponyát valahonnan a földkupacból. Továbbra is művi mosollyal, gúnyosan, gyorsan.)* Böbike bárónésznek legendás lófogai voltak, Simon Tadeusz házifestő természetesen halállal bűnhődött érte, amikor az egyik portréján meg merte örökíteni, ám a mű megmaradt és a nemes szűz arckoponyáját nagy pontossággal azonosították.

EGO 1. Hm... Ekkora lófogaim még nekem se voltak gyerekkoromban...

EGO 2. *(Gyűlölettel füstölög.)* Hogy neked mindig, mindenről, a saját személyed jut az eszedbe!...

EGO 1. *(Fenségesen, istenként.)* Igen! Nekem mindig, mindenről, saját magam jut eszembe!

EGO 2. Szégyelld magad! *(Eldobja a koponyát. Újabb szobormaradványt mutat. Újra műmosollyal, pimaszul, gyorsan.)* Á! Eleonóra Miczurkiewicz báróasszony mennybemenetele! A kövér bárónőt a Mennyország Kapujában maga Jézus Krisztus köszönti, fején töviskoronával, vérző sebekkel, miközben a szentlélek galamb gyanánt az üdvözült báróasszony tenyeréből eszik. *(Tovább lép.)* Tatjana Vacsorája, orosz nagyhercegnő sírboltja! Vacsorája hercegnőt Jézus kínhalála elsősorban a saját szenvedéseire emlékeztette, ezért szimbolikus értelmű emlékművén a hercegnőt keresztre feszítve látjuk, balról férjével, Vacsoráj herceggel, aki éppen egy hatalmas vasszeget kalapál bele a boldogtalan nagyhercegnő tenyerébe. *(Felszed egy szobortöredéket, amelyen egy óriási szeggel átütött apró női tenyér látható. Undorral visszadobja.)* A két lator helyén Ludmilla és Szvetlana öltöztetőnők szerepelnek, akik lassúságukkal a szomorú sorsú nagyhercegnőt állandóan idegesítették. *(Tovább sétál.)* Egerész Henrik, porosz választófejedelem emlékműve! Egerész Választófejedelem küzdelmes élete során csupán egyetlen győzelmes csatát vezetett...

Ego 1 kétszer egymás után hatalmasat szellent.

EGO 1. *(A közönség felé emelve a fejét.)* Mondd meg nekik, hogy ott hátul az a kopasz vöröshajú volt! ...Hihihhi!

EGO 2. Te állat!! *(Ráüvölt.)* Te folyton csak zabálnál, aludnál meg basznál! *(Kis szünet.)* Elég belőled! *(Felrántja az ablakot és eltűnik.)*

EGO 1. *(Elégedetten nevetgél.)* Hihihhi... *(Eszébe jut valami.)* Teee! A baszásról jut eszembe! Borzalmasak ezek a lánykereskedők!

EGO 2. *(Félig lehúzódik az ablak.)* Milyen lánykereskedők?

EGO 1. Hát akik otthon, a határmentén, betörnek a szegénysorsú családokhoz... *(Felháborodik.)* Baszd meg, fegyverrel kirángatják az ágyból a tíz, tizenkét éves lányokat és eladják őket kurvának... És tehetetlenül nézzük egészét... Dehát mit tehet ez ellen egy mezei magánember... *(Begurul.)* Na, nyúlnának hozzá csak Anasztáziához, az én gyönyörű, hófehér bőrű, tizenkét éves lányomhoz! *(Felüvölt.)* Szitává lőném őket!! Szitává!! *(Jobb kezével előkap az egyik szobor mögül egy géppisztoly, és vaktölténnyel, őrvongva a közönségre lövöldöz.)* Szitává!!!!... Szitává!!!!...

EGO 2. *(Baljával lefogja Ego 1 jobbját.)* Héjj! Hééjj! Állj meg! Hagyod abba!!! *(Nagynehezen kiszedi Ego 1 kezéből a fegyvert, lelöki a földre és messzire elrúgja)* Vadállat! Hóhér! *(Felrántja az ablakot.)*

EGO 1. Jó... Nyugi... Nyugi... Csak jobb ha mindenki tudja, hogy mihez tartsa magát amikor az én lányomról van szó... Olyan gyönyörű... Finom, bársonyos a bőre... Friss, üde... Hm... Azért szépek lehetnek ezek a kis csajok is, akiket azok a barmok összeszednek... Zsenge, puha punikájuk van... *(Kéjes színezetű lesz a hangja.)* Lágy, puha mellecskéik... Huhh... Kicsi szüzcsekék... Elképzelem, ahogy meztelenül elébem guggol egy ilyen zsenge szüzi. Simogatom a pici, tejfehér mellecskéit, ő az arcocskáját ráhajtja az ágyékomra...

Ego 1 közben tanácstalanul feszeng. Hol lehúzza az ablakot, hol félig felengedi, zavarban van, némileg izgatja a szöveg. Végül dühösen felrántja az ablakot és eltűnik.

EGO 1. Aztán a puha szájacskájával puszikat ad a forró hitveszömre Édes kis nyelvecskéjével hosszan, hosszaaaaaa végignyalogatja... Melléguggol a másik szüzcse is meztelenül! A forró kis szájába beveszi...

EGO 2. *(Lerántja az ablakot.)* Eléééééééééé!!! Hagyd abba!!!!... Mit képzelsz!...

EGO 1. *(Morog.)* Hm... Hm...

EGO 2. *(Kicsit ő is izgalomban van. Próbál túllépni rajta.)*... Huhh!... Hol az a kurva kukorica?!... *(Leveszi az egyik szoborról. Dühösen elkezd szórni.)* Rohadék!!... Még a fantáziálásaidtól se lehet megszabadulni!... *(Újra begurul.)* Vénősző barom! Hóhér!

EGO 1. *(Lekezelően.)* Ne beszélj baromságokat!... Békés, ártalmatlan ember vagyok. Csak ha a lányomról, az ééééé lányomról van szó, akkor gorombulok be.

EGO 2. *(Ráüvölt.)* Micsoda?? Békés, ártalmatlan ember? A legrejtettebb hóhér vagy a javából! ...Ki türte szó nélkül negyvenötben, amikor a szomszéd utcából elhurcolták a cigányokat? Ki lapított beszarva otthon amikor

végighajtották őket a városon?

EGO 1. *(Édes nyugalommal.)* Mindenki.

EGO 2. *(Fenyegetően.)* Tudtad hogy hova viszik őket! Tudtad hogy egy se jön vissza élve! Hőbörögtél, felháborodtál talán, hogy ezek ártatlan emberek?

EGO 1. *(Nyájasan.)* Csak legbelül. Mint a többi ember, szerte az egész városban. *(Indulatba jön.)* De baszd meg mit csináltam volna? Kivel fogtam volna össze?

EGO 2. *(Lassan, gúnyosan.)* Hát a többi emberrel, szerte az egész városban!...

EGO 1. *(Felháborodik.)* Barom! Ugyanúgy féltették magukat mint én!

EGO 2. Látod? Látod te mocsok? A tömérdek sok gyáva egó pusztította el őket! Bizony ám! Az önféltő, önszerető egók miatt kapott zöld utat a pusztítás! Hatalmas önszeretetedbe a korábbi történelem során két millió, legutóbb pedig hat millió ember döglött bele!

EGO 1. *(Ráüvölt.)* Lófaszt!! Hagyj békén!!!... A görék osztogatták parancsokat!

EGO 2. *(Lelegyinti.)* Ugyan már! Osztogathat akármilyen göré akármilyen parancsot, amikor senki sincs aki megcsinálja!... *(Gyűlölködő gúnyval.)* Túbi, túbi, tubikája, tubica, tubicica...!

EGO 1. *(Rámordul.)* Ne szórj szét annyi kukoricát! Te kurva!!... Hallod?!

EGO 2. *(Rá se hederít.)* Túbi, túbi, tubikája...! *(Észrevesz néhány szobrot egymás mellett. Ezeket frissebb a lepel, kevésbé vannak összeszarva.)* Á!! Megérkeztek a családi emlékműveink is!! *(Leteszi a kukoricát. Emelgeti a lepleket. Keresgél.)* Boldogult első feleségünk, Szárcsa Picsa szobra hol van?

EGO 1. *(Feddőleg rászól.)* Irénke! ...Viselkedj már rendesen!

EGO 2. Még te beszélsz?!... Maradjon csak Szárcsa Picsa! *(Sziszegve.)* Haverok között és magadban úgyis mindig így hívtad!

EGO 1. Arról nem volt szó, hogy Szárcsa Picsának sok pénzért még szobrot is emeljünk!

EGO 2. *(Korábbi pimasz stílus, gyors szövegmondás.)* Nem helyes, Szárcsa Picsa nagyobb asszonytermészet volt mint maga a norvég anyakirálynő, túl ezen feltehetően jobban is szopott mint a felséges asszony a nyúlszájával, nálad ez nagyon számít, úgyhogy öneki is jár egy emlékmű. *(Lepleket emelget.)* Boldogult második feleségünk, Borzalmas Bernadett szobra merre van?

EGO 1. Ott az orrod előtt! Baszd meg ne pofázz már annyit.

EGO 2. *(Felemeli a leplet. Oda se figyel Ego 1 mondataira.)* Hm... Legyen szabad megjegyeznem, hogy Borzalmas Bernadett hírhedt zugivó volt, így babérlevelekkel ékesített nektáros serleg helyett hitel érdemlőbb lett volna ha a te dugihelyedről kilopkodott boros, sörös és pálinkás üvegekkel ábrázolja a művész... Az a két pufók angyal a jobbán kicsoda?

EGO 1. A két gyerek! Te barom! Elemér és Géza Márton József.

EGO 2. Nem hiteles. Amint tudod, Elemér és Géza Márton József soványak voltak, noha egykori megállapításod szerint reggeltől estig semmi egyebet nem csináltak mint zabáltak és szartak. *(Körbenéz.)* Úgy látom, lovasszobor viszont nem készült rólad!

EGO 1. Minek a lófasznak lovasszobor! Idejétmúlt baromság!

EGO 2. *(Tömény gyűlölettel.)* Elhiszem, hogy nem pályazol Szent György babéraitra aki ló hátáról döfi a sárkányt, viszont a gyermekeid életét te tetted tönkre a nagy önzéssel, így hát joggal igényelhetsz olyan lovasszobrot, amelyen mérgezett hegyű dárdáidat Elemér és Géza Márton József torkába merítet... *(Kis szünet. Gúnyosan.)* Egyébként Anasztázia is így jár majd.

EGO 1. *(Dühbe gurul.)* Elég baszd meg! Egész életemben gondos családapa voltam! Ha kellett kisebb adag kaját ettem, hogy a gyerekeknek több jusson!

EGO 2. Hogy aztán kevéske husikát kilopkodj a tányérjukból amikor nem néznek oda.

EGO 1. *(Kirobbanó indulattal üvölt.)* Fogd be a pofádat! Évtizedeket áldoztam rájuk az életemből!

EGO 2. Viszont sajnálatos módon oly mértékben olvasatlanul és műveletlenül vállalkoztál gyereknevelésre, hogy a kirobbanó költői tehetséggel megáldott Elemérből sikerült mérnökembert csinálnod és azóta is csendesesen porosodik egy gyárban. Géza Márton József hegedűművészi ambícióit is gyanakvással nézted, naponta idegsokkban rázkódtál amikor gyakorolt, így aztán ma utólérhetetlen színvonalú vizibiciklikölcsönzőt vezet vidéken.

EGO 1. *(Felüvölt.)* Kuuuuuusssssss!!

EGO 2. *(Sziszegve.)* Szórjad a kukoricát a tubikáidnak! *(Felhúzza az ablakot és eltűnik.)*

EGO 1. *(Felveszi a papírsákot. Szép lassan hintegeti a magokat.)* Okoskodó gazember! Éééén ne lettem volna jó családapa! *(Megáll.)* Pi... Pisilni kell!

Ego 1 lusta elmenni egy szoborig. Kifolyik belőle kevés sárga víz.

EGO 2. *(Lerántja az ablakot.)* Ja! Ott hátul, az a kopasz vöröshajú volt megint!

EGO 1. *(Idétlenül rőfög.)* Iiii... Igeeen.

EGO 2. Baszd meg mért nem uralkodsz magadon?

EGO 1. Minek? Azt hiszed, ezek még életükben nem pisiltek a szabadban? ...És én másokon szeretek uralkodni, nem magamon! *(Büszkén.)* Én ilyen vagyok és kész.

Diadalmi füstök lebegnek fel. Hatalmas hallelujázást hallani. Ego 1 kifordul.

EGO 2. Látod! Kapod is dicsőítő tömjénfüstöt rohadék! Hogy fulladnál bele!

EGO 1. *(Mindentudóan, lekezelően.)* Túl sok mécesst gyűjtottak a vénasszonyok a szent sírnál... *(Kinéz a Szent Sír irányába.)* Hm... És hallgatóznak, hogy mit csinálunk... Na de van ám nekem is valamim! *(Leteszi a kukoricát. Bekapcsolja a lehallgató készülékét. A tölcsér és a füle körül kék fények villognak.)* Jobb mint az övék! *(Tetszik neki.)* Huhú!!! Én végighallgatóztam az életemet! És te?

EGO 2. *(Megakad a szava.)* Hm...Ja. Ja. Ott voltam én is. *(Zárja az ablakot.)*

Sokkolóan hangos ének, szörnyű vénasszony sipítozás.

EGO 2. *(Visszanyitja az ablakot. Üvölt.)* Kapcsold ki!!!!!!

EGO 1. Csúcstechnika! Az FBI most adta el magán személyeknek. *(Kicsit lehalkítja Halkabban, bizalmasan.)* Eddig húsz millió ember rendelte meg! *(Boldogan kapcsolgatja magán a gombokat. Kérkedve.)* Fókuszálni is lehet vele!... *(A lehallgató tölcsérből egy másik nyúlik elő.)* Te! Kihallgassam azt a sánta vénasszonyt a jobb szélén?

EGO 2.(*Ráordít* Kapcsolod ki!! Nem halod?!... (*Felnyúl, tapogatja a gombokat. Kikapcsolja a készüléket.*) Szobrokat nézni és galambokat szaradni jöttünk ide!...(Felveszi a kukoricát, szórja.) Jó hogy kukkolni nem akarsz!

EGO 1.(*Önelégült mosollyal.*) Kukkoltam eleget. (*Röfög.*)

EGO 2.(*Észrevesz egy földkupacot. Odalép.*) Á!!! Ezek itt a zebedeus rendi szerzetesek sírjai! A Zebedeusokat különösképp van szerencsém nagyrabecsült figyelmedbe ajánlani. Égető bűnnek tartottak, hogy az ember az egójának engedelmeskedik! Le akarták építeni az egót. (*Ego 1 felé.*) Hallod? Meg akartak szüntetni téged!

EGO 1.(*Elgondolkodva röfög.*) Hm...

EGO 2.(*Részöl.*) Nyugi!... Nehogy felháborodj!

EGO 1.(*Jóindulatúan.*) Hm... Ne gondolj elvetemültnek. Néha nekem is elegend van magamból.

EGO 2.(*Gúnyos lelkesedéssel.*) Nahát!! A végén még egész összeleledünk! Megkínáljalak egy kis kukoricával?

EGO 1.(*Nevetgél.*) Hmmm... Hmmm... Hmmm...

EGO 2.Mondjuk egész tűrhetően röfögsz hozzá!... Osztán barátom, hát miért van neked elegend magadból?

EGO 1.Minden héten vágni kell a lábkörmöm! Naponta törölgetni kell a szaros seggem. Nem győzöm a frizurámat a divat szerint változtatni. Ha az undorító csíkos pulcsi a divat, akkor azért kell lelkesednem, ha a még undorítóbb kockás, akkor meg azért. (*Panaszosan.*) Ha a divat olyan, a faszom fölött a szőrt rövidre kell vágnom, ha meg olyan, meg kell növesztenem.

EGO 2. Szörnyű sorscsapások!... Hát osztán még miért van elegend magadból?

EGO 1.(*Szemérmesen.*) Mindig kiderülnek a bűdös testszagaim... (*Fájdalmasan felbődul.*) Csúcstechnikájú budít kell tartanom motoros szagelszívóval, máskülönben a szarszagomat még az emeleten is éreznii!... Te! A Zebedeusoknak is a higénájukkal volt problémájuk?... (*Nézi a földhányást.*)

EGO 2.(*Felkiált.*) Akaszd fel a higéniádra magad! (*Gyűlölettel.*) Nekik a higénián kívül egyéb értékeik is voltak. Általában nyolc világnyelven beszéltek. Könyvtárnyi életművek maradtak utánuk. (*Sziszeg.*) Anasztáziát te is az ő szótáraikból oktatód japánra!

EGO 1.Hm... (*Lábával koponyákat piszkálgat ki a földkupacból. Elgondolkodik.*) Mi baja volt ezeknek a pöcsöknek velem?... Miért tartották bűnnek ha énnekem, ha ééééennek engedelmeskednek?

EGO 2. (*Kukoricát szór.*) Mert gazzá, ocsmánnyá, igazságtalanná teszed az egész világot! Krisztusi közösséget, kapitalizmust, szocializmust, és minden más világrendet azonnal összerondítasz és széjjelrugdosol.

EGO 1.(*Felháborodva felordít.*) Ééén??... Én rugdosom szét?

EGO 2. (*Felnéz.*) Te! A Krisztus halálát követő vagyonközösségekben mit csináltál?... (*Kukoricát szór.*) Ahogy kialakította közösség a létbiztonságodat, úgy elszemtelenedtél mint egy cecelég, azonnal elterültél a vízparti napsütésben és csendesen játszogattál a pöcsöddel. Nem csináltál semmit. (*Kukoricát dobál jobbra.*) Viszont amikor megérezted a vagyonközösség pénzének a szagát máris elkezdted nyüzsögni és egyre ügyesebben játszottad át a javakat a saját zsebedbe! (*Kukoricát dobál balra.*)

EGO 1.Hm... (*Öntetszelgően.*) Ügyes voltam, mi?... Életrevaló!...

EGO 2.Hallatlanul. Bele is dőglött a történelem összes vagyonközösségi állama az életrevalóságodba. (*Pimaszul.*) Legutóbb Európában hét.

EGO 1.Hehehe... Nem kell vagyonközösségeket csinálni...

EGO 2.Nem is vagy alkalmas rá. (*Kukoricát szór.*) Nagyobb baj, hogyha a közös tulajdonlás nem köti a kezedet, akkor akár a népiértésig elszemtelenedsz! Kinyírod egy földrész indián népességét a javaid növelése érdekében, majd az éhhalálig robotoltatsz sok százezer rabszolgát, ugyanezért.

EGO 1. Hol van az már...

EGO 2. *(Ráordít.)* De te ma is itt vagy!... Győzelmes hóhér!....

EGO 1. *(Fenyegetően felindul.)* Hagyjál békén!!!.. *(Hirtelen megáll. Felbömböl.)* Éééééhes vagyok!!... *(Kis szünet.)* Hallod?!!... Éééééééhes vagyok!!!!....

EGO 2. *(Rászól.)* Héé!! Ne bömbölj!!!!... Nem a legfontosabb esemény a világon!

EGO 1. *(Gyerekesen.)* De. *(Újból üvölt.)* Ééééééhes vagyok!!!!...

EGO 2. *(Éles gúnnyal.)* Legyél!! Legyél nyugodtan! Semmilyen akadály nincs!... *(Mérgesen füstölög, magokat szór.)* Rohadék! Még a neked való világokat is szétzüllesztetd!! A Szabad Kapitalizmus eszméjéből mit csináltál???

EGO 1. *(Önelégülten, áhítatosan.)* Boldog, felvirágzó társadalmakat.

EGO 2. Lófaszt. Kofabajnokságot! *(Kukoricát szór.)* Bizony ám! Közönséges kofákat csináltál az emberekből akik minden nap piacoznak az egó sérthetetlen és szent igényeinek ellátása érdekében! Kofákat kínálgatjuk hol a lelkünket, hol a tudásunkat, hol a portékáinkat, mert az óhajaid egyre mohóbban és mohóbban nőnek! *(Leteszi a kukoricát. Gyorsan. Akár egy sportriporter.)* Boldog társadalmakban a kofákka átalakult emberek első számú elfoglaltsága az egymással való versenyezés. Természetesen a kofabajnokságban kivívott helyezés megszabja minden ember értékét is. Van felsőbbrendű kofa aki politikusokat és népeket ugráltat, van alsóbbrendű kofa aki a vagyonáért vagy éppen a munkájáért remeg, és van selejtkofa aki négy milliárd sorstársával naponta megpróbálja elkerülni az éhhalált.

EGO 1. *(Elháritóan.)* Uhhmm... Mussolini eszméi ezek...

EGO 2. *(Ráüvölt.)* Neked viszont a valóságod!!!... *(Kis szünet. Felszakadó kinnal.)* Hogy undorodom téled!!!... Hóhér vagy, népirtó vagy, minden jónak a szétzüllesztője vagy! *(Iszonyú indulattal.)* Mássz le a hátamról végre!! Rohadj le rólam végre!! Rohadj le!!!... *(Rázkódik az idegességtől.)*

EGO 1. *(Bölcsen, felülről, gúnyosan.)* Nyugi öcsi... Nyugi... Mi van?... Mit ordítasz?... Te is egy zebedeus lettél?

EGO 2. *(Ordít.)* Nem is egy zebedeus! Tíz zebedeus!! Kétszáz zebedeus!!... Kétmillió zebedeus!!!... Jaj, hogy pusztulnál már el!! *(Remeg mindene. Lepillant a sirra.)* Te!!!... Te!!!! Ha tudnád hogy gyűlöltek ezek téged!! Hogy beleundorodtak, hogy az egójuk megállás nélkül működik, percről percre igényei vannak, óhajai vannak, akaratos, nyűgös, ideges...

EGO 1. *(Ráordít.)* Hagyd abba!!....

EGO 2. *(Rá se hederít.)* Hányingerük lett a bennük lakó figurától, szartak az óhajaira, elszégyellték magukat és életüket inkább növények és állatok ápolására és más emberek szótlan segítségére szentelték!... *(Enyhül.)* Nagyon! Nagyon megértem őket baszd meg... Egy zebedeus megható szeretettel csüggött mindenki másan, aki nem ő!!!... *(Kis szünet. Halkabb hangon.)* És tudd, tudd baszd meg! Boldogok voltak!

EGO 1. Hmmm... Sok beteg lelkű selejt!... Undorító!!!...

EGO 2. *(Lehurrogja.)* Beteg lelkű a lótúró! *(Gyűlölettel.)* Már Jézus megmondta! Szeresd felebarátodat, pontosan úgy mint saját magadat!

EGO 1. *(Felindul.)* Jéééézusom!!!... Hogy Jézus mekkora marhaságot mondott!

EGO 2. Na baszd meg!... Veled tényleg nem lehet mit csinálni... *(Felrántja az ablakot. Eltűnik.)*

EGO 1. *(Önelégülten rőfög.)* Hehe... *(Felveszi a kukoricás zacskót. Lassú mozdulatokkal elkezd szórni.)* Te! És mi lett a zebedeusokkal?

EGO 2. *(Belülről.)* Nyugodjál csak meg! Megbűnhődtek a viselkedésükért! *(Lehúzza az ablakot. Pimaszul, gyorsan.)* Mozgalmukat természetesen a korabeli társadalom hatalmas felháborodása kísérte és híre eljutott az éberségéről nevezetes pápai nunciaturára is. *(Ego 1 lassú mozdulatokkal magokat szór. Ego 2 gyorsan, gúnyosan pörgeti a szöveget.)* Mivel a zebedeusok a másik embert jobban szerették mint magukat, az anyaszentegyház a jézusi parancstól eltérni merészlelő rebelliseknek ítélte

őket. Maga Tizenhatodik Bonifác, a történelem legvéresebb kezű pápája vezetett irtóhadjáratot ellenük, seregei élén a zebedeusok celláit személyesen rohanta meg és még a mosogatótálaikat is szénné égette. *(Felrántja az ablakot.)*

EGO 1. *(Elégedett.)* Azaz! Megérdemelték!... Elpusztult mind?

EGO 2. *(Belülről.)* Csak egy időre! *(Lerántja az ablakot. Ego 1 továbbra is lassú mozdulatokkal magokat szór. Ego 2 gyorsan, gúnyosan pörgeti a szöveget.)* A Zebedeus tanítások következő hullámát Sólyomszemű Arisztid, a legendás francia hadvezér törte le, háromszáz esztendővel ezelőtt. Sólyomszemű Arisztid, tévedésből, hős katonái élén először a saját várát rohamozta meg, ám másodsorra már nagyszerű sikerrel járt, az összes zebedeust elfogta, és a reimsi segédpüspök által megszentelt, forró olajban főzette halálra!... *(Dühösen felrántja az ablakot.)*

EGO 1. *(Felnyerít.)* Hihihihíííj!... Ott főttek az olajban?!... Úgy kell nekik! *(Megdöbbenve.)* Te! És akkor miért vannak itt?... *(Arrébb löki a koponyákat.)*

EGO 2. *(Belülről.)* Ez a harmadik hullám volt. *(Lerántja az ablakot. Ego 1 lassú mozdulatokkal magokat szór. Ego 2 lendületesen mondja a szöveget.)* A Zebedeusok tanítás hívei felháborodtak, hogy Krisztus halálának helyén az előkelőségek emlékműveket állítanak maguknak és kökerítést építettek a visszaélések megakadályozására. A korabeli kiválóságok Galambász Balambér dalmát tűzértábornokot és katonáit hívták a helyszínre ellenük. Galambász Balambér tövisvirágokkal és kaktusszal megkoszorúzta a szent sírt, szagos miséket celebráltatott a sziklakápolnában, végezetül mérgezett ágyúgolyókkal darabokra lőtte a zebedeusok kerítését és az utolsó szálig elpusztította őket. *(Felhúzza az ablakot, eltűnik.)*

EGO 1. *(Megáll. Leteszi a kukoricás zacskót.)* Te!... Ebből baj lesz!... Mi lesz, ha a zebedeusok visszajönnek és meglátják a mi emlékműveinket?...

EGO 2. *(Belülről.)* Legyél nyugodt! A zebedeusok egyelőre nem jönnek vissza. A huszonegyedik századi ember már nagyszerűen el van önmagával.

EGO 1. Na azért... *(Koponyákat rugdos vissza a sírba)* Nyomorultak! Selejtek!

EGO 2. *(Rákiabál.)* Hagyod békén őket!... *(Lehúzza az ablakot.)* Nem hallod!!... A szobraiddal foglalkozz baszd meg!! *(Elindul a szobrok irányába. Emelgeti a lepleket. Elgondolkodik.)* Hm... Nem jól van... A fele sincs még itt annak, amit a rendeltünk!... A negyede se! *(Keresgél.)* Te!... Hol vannak a gazemberségeidről készült szobrok?... Merre vannak azoknak a szobrai, akiket életed során csendesesen, óvatosan átráztál?

EGO 1. *(Szerénykedve.)* Nem férnének ide... Azok annyian vannak... Hehe.

EGO 2. *(Megakad.)* Ja... Ez igaz... Hol vannak azok akiknek megkeserítetted az életét?

EGO 1. Ők se férnének itt... *(Felindul.)* Te! Leszállhatnál rólam végre...

EGO 2. *(Rá se hederít.)* Hol van annak a hetvenhárom nőnek a csoportos szobra, akiket életed során alattomos cselekkkel megbasztál?

EGO 1. *(Felindul.)* Mit hetvenhárom? Annak csak a fele volt gaztett!

EGO 2. *(Pimaszul.)* Oké, akkor harminchat és fél nő szobrát rendeljük meg. A háttérben Martinis üvegekbe töltött vegyesborral, aranynak álcázott ócska ékszerekkel, és az icipicigucsi szigetekre szóló repülőjegyekkel, amelyekkel rendre ámitgattad őket!...

EGO 1. *(Akkorát üvölt, mint eddig még soha.)* Fogd már be a pofádat te állat! Mint a kacsza segge, megállás nélkül jár a mocskos szád, te, te, okoskodó segg!!!... *(Beindul.)* Mit baszogatsz folyton! Legyilkollak!! Kipusztítalak magamból!

A legnagyobb emlékmű mögött eltűnnek a néző szeme elől.

EGO 2. *(Ordít.)* Ne dulakodj velem!!... Hallod!...

EGO 1. *(Elemi gyűlölettel.)* Kiszaggatom a gégedet!! Széttépem a hangszáladat!!... Te!!!! Teeeee!!...

Horrorhangok. Halálhörgések. Iszonyú zaj a szobor mögül.

EGO 2.(Nagysokára. Fuldokolva.) Hagyod abba... Hagyod abba!!... (Elhaló, de fenyegető hangon.) Meglátanak, baszd meg!... Kiderül rólad milyen vagy!!... (Dulakodás hangjai közben észrevesz valamit.) Látod?!... (Ordítva.) Látod?!... A szent sírnál máris mindenki minket néz...
EGO 1.Te!.. Rohadt kurva!... (Csillapodik.) Teljesen kihozol a béketűrésből... (Szuszog.) Hmmm... Hmmm... Hol az a kurva kukorica?...

Kijönnek a szobor mögül. A dulakodás következtében Ego testén a jelmez megfordult. Busa feje, diadalmi kupákkal teli mellkasa most a fenekében és hátsó combjában végződik. Előlnézetű fejével és felsőtestével, hátulnézetű lábaival úgy mutat mint egy szörnyszülött. Innentől kezdve a hátával a közönség felé fordulva mozog a színész a színpadon, mozdulatai azonban magától értetődőnek mutatnak.

EGO 1.(Szörnyszülöttként jön előre. Felveszi a kukoricát és szórja.) Túúúúbi, túbi, tubikája... (Meghallja, hogy a távolban galambcsapat röppen. Búgó hangok hallatszanak. Felfelé néz.) Kurva életbe! Legalább egy fél galamb jönne ide!... (Hangosan.) Huhúúú! Tubikák!! Ne a feszületek fölött körözzetek!! (Kedélyesen.) Nem kell Jézust leszarni!... (Jót röhög a viccén.) Hehehe... (Tovább dobálja a kukoricát. Elfárad. Megáll.) Hm... (Hátraszól Ego 2 felé.) Baszd meg! Rosszabb mint pecázni!... (Kis szünet.) De csendben vagy!... Nagyon meggyapáltalak?...
EGO 2.(Fedetten, hátulról.) Hova tetted a vizet?
EGO 1.Ott lesz elől, a szobor mögött...

Ego figurája megfordul. Ego 2 kerül előre, elindul a szobor irányába. Ego 2 feje kékre és zöldre van verve, erősen vérzik.

EGO 2.Rohadt kurva eget rád!... Mit csináltál?...
EGO 1.(Engesztelően.) Bocsi baszd meg!... Ideges lettem egy hangyafaszányit...

Ego 2 közel kerül a nézőtérhez. Úgy mutat mint akit elevenen megnyúztak. Bemegy egy szobor mögé, de már jön is vissza.

EGO 2.Itt nincs semmiféle víz. Azt hiszem a kocsiban hagytuk.
EGO 1.Lehet. (Bizonytalanul.) Nem kéne baszogatnod... (Leteszi a papírcsokót.) Baszd meg mért vagyok én ilyen?... (Sírósan.) Miért vagyok ilyen alak...
EGO 2.(Előreszól.) A génjeidben van! Önfenntartó ösztönökkel születted! Ebből lesz az önféltésed, a gyávaságod, a zsugoriságod...
EGO 1.De én bátor szeretnék lenni... Önfeláldozó!... Igen!... (Felveszi a kukoricát és nagy elszántsággal elkezd szórni.) És igenis egy új világot szeretnék, ami másoknak is nagyon jó, nem csupán nekem!... Én forradalmakon törtem a fejem fiatalkoromban, hogy mindenkinek szebb élet jusson!.. És a demokrácia korszerűsítésén! Mert a mostani egy elavult szar!
EGO 2.(Előrekiabál.) Hééééé! A kukoricát szórd inkább rendesen!... (Indulatosan.) Ne beszélj baromságokat baszd meg!! Nem forradalmak kellene egy új és igazságos világhoz!! Nem is a demokráciát kell korszerűsíteni!! Hanem a te egyeduralmaddal szembefordulni!... A te diktatúrádat leverni! A te totalitárius hatalmadat megszüntetni! Na az egy Vadonatúj Világ volna végre!!... Igazi, tüneményes, szép, sehol semmi galambszar... Na elég volt! Gyerünk a kocsihoz a vízért!
EGO 1.(Leteszi a kukoricát. Elindul kifelé.) Jól van. Jól van, na!... (Megáll egy pillanatra.) Nézd csak!... Apácák!... (Körmenet hangjai a távolból. Hosszú játék. Végül Ego megszólal. Undorral a hangjában.) Uhhmm... Nem basznám meg egyiket se! (Cinkosan a nézőtér felé.) Rondák!... Hehehe...

*Ego kivonul a színpadról A távolban halleluját sipítoznak a vénasszonyok.
Függöny.*

2.FELVONÁS

Távoli halleluja a szent sír irányából. Nemsokára Ego érkezik. Előlnézeti fejjel és felsőtesttel hozzájuk kapcsolódó hátulnézetű lábakkal továbbra is. Vizesüveg van nála. Kifordul egy szobornál. Előre kerül Ego 2 arca. Ego 2 megmosdott, arcbőre nedves, ám sebei észlelhetőek.

EGO 1.(*Előreszól.*) Te!... Figyelj csak!!... Mi lenne ha megjavulnék!!.. (Kis szünet.) De komolyan mondom! Néha tényleg nekem is elegendem van magamból!

EGO 2.(*Tapogatja az összevert arcát. Bosszantja, hogy néhol még mindig véres.*) Jó, tudom... Kurvára kellemetlen hogy korpásodik a hajad és unod már minden nap citromillatú gyógysamponnal mosogatni...

EGO 1.De nem úgy!... Hanem komoly dolgokban!... Ha teljesen megváltoznék! Nem lennék ezután ilyen szörnyű alak!...

EGO 2.(*Mérgesen.*) Ugyan már!!... Ahhoz korlátozni kellene magadat mindenben...

EGO 1.(*Elszántan.*) Akkor korlátozni fogom magam!...

EGO 2. Korlátozni fogod te a lófaszt! Körülbelül háromnegyed óráig!... (Megelegeli.) Idehallgass! Tudod hogy a törvényekre miért van szükség az ókor óta?... Hm? ... Nehogy a demokráciával, a többség akaratával, közösségi célokkal gyere, amiket állandóan összerondítasz!... A törvények a te megfélemezésedre szolgálnak! Úgy bizony! Minden állam és minden egyház szüntelenül megpróbál visszafogni, ám alig sikerül neki!!... (Legyinti.) Na! Elég ebből a semmirevaló vitából. (Leteszi az üveget. Lepleket emelget.) Hol a többi szoborcsoport?...

EGO 1.(*Felháborodva.*) Te!!!... Mennyi szoborcsoportot rendeltél??! (Sztentori hangon.) Örült! Egy vagyomban fog kerülni!!...(Kedélyesen.) Meg se érdemlem!

EGO 2.Nem érdekelsz!! (Keresgél. Lendületesen pörgeti a szöveget.) A történelemben kizárólag te vagy halhatatlan, úgyhogy tessék megdicsőülni! Arisztotelészt és Shakespeare-t a kétszázadik emberiség már rég elfelejti, amikor te még mindig virágozol mint rohadt tök a szemétdombon!

EGO 1.(*Kezdi visszanyerni az önelégültségét.*) Hehe!... De ennyi pénzt elkölteni!

EGO 2. (Keresgél.) Ne tiltakozz! Ráadásul te a történelem legelső pillanata óta vagy itt baszd meg! (Tehetetlen méreggel.) Bizony hogy neked jár a szoborpark, nem pedig az összes nagymenőnek aki hozzád képest csecsemő!... Kurva Julius Ceasar mindössze 4327 éves, mégis annyi a szobra, mint amennyi a madárszar rajta. (Lepleket emelget.)

EGO 1.(*Szerénykedve.*) De ő legalább csinált is valamit!

EGO 2.Azon kívül hogy kiirtotta fél birodalmának népeit és kétóránként buzerált a rabszolgáival, nem sokat. (Keresgélés közben.) Baszd meg! Ráadásul a Ceasar-nál félelmesebb hódítók, Napóleon, Hitler, Sztálin is mind elbújhatnak melletted rohadék!! Őnekik hozzád képest csupán pár országba sikerült eljutniuk!! Ellenben te hat földrészen, minden házban, minden szobában jelen vagy!

EGO 1.(*Örül neki.*) Hehehe... Tényleg.

EGO 2.Na látod! Birodalmad hatalmas, igazi egyeduralkodó vagy, minden egyes ember az akaratodnak engedelmeskedik, igazán jár már neked néhány összeszart emlékmű!... (Arcát tapintja, kezén továbbra is talál vért.) Pedig megérdemelnéd baszd meg, hogy az alattvalóid szembeforduljanak veled!

EGO 1.(*Boldogan.*) Hehehe!... Ki kellene rángatni az összes szobából, mi, és jól elverni a picsámat!... Hehe... (Kifordul a közönség felé, felveszi a kukoricás papírsákot, magot szór.)

EGO 2. Pontosan! Dehát halvány reménysugár sincs jelenleg az egyeduralmad eltörlésére...

EGO 1. Hehehe... Nehéz dió vagyok mi?... *(Önelégülten.)* Hehe...

EGO 2. *(Idegesen, hangosan.)* Jaj, hagyd már ezt az önszerető vihorászást!... Nem nehéz dió vagy te hanem simán és egyszerűen szörnyeteg!!... *(Felüvölt.)*

Elééég! Ne a huszadrangú tulajdonságaidat hajtogasd, hogy ápolt vagy, udvarias vagy, gondos vagy, rendes polgárként éled az életed!! *(Keményen.)* A lényegedet tudd baszd meg!!!... Szörnyeteg vagy.

EGO 1. *(Kedélyesen, megértően.)* Minden ember az...

EGO 2. Na látod! A fején találtad a szöveget! És légy szíves mostmár akkor mindenek előtt szörnyetegként gondolni magadra! *(Hallatszik, hogy felcsapja az ablakot.)*

EGO 1. Majd ha mások is úgy gondolnak magukra... Hehehe... *(A közönség felé int.)* Majd ha a lényegüket látják ezek is ni! Hogy csak huszadsorban becsületes, békés, ártalmatlan emberek! Viszont elsősorban, mindenek előtt szörnyetegek!.. Hehe... De úgyse fognak magukról ilyet gondolni!... Úgyse fognak!!... *(Önelégülten.)* Tudom én!... *(A vizesüveghez sétál. Kifordul háttal a közönség felé. Meghúzza a vizesüveget. Rémes hangon gurgulázik. Köpköd. Hosszú játék. Visszafordul és hangot vált. Vidoran.)* Áááá! Nekem különben papolhatsz!.. Úgyse hagynám, hogy elverd a picsámat!... *(Óriásit böffent.)* Hihííí! *(Lelkes, mint egy gyerek.)* Vastagbélből hoztam fel! Várj! Most vékonybélből! *(Nagyot böffent.)* Jó mi?.. Ezt meg patkóbélből! *(Böffent.)*

EGO 2. *(Lehúzza az ablakot. Ráüvölt.)* Rohadt kurva!! Hagyod abba! Hagyod abba!!

EGO 1. *(Hosszú böfögő koncertet csap. Büszke.)* Ekkorákat böfögni még a szomszédnak se sikerült! Nem kellene felvenni kazira? Most nagyon jól megy!

EGO 2. *(Ordít.)* Eléééég!!!... *(Fenyegetően.)* Elég baszd meg!! Bemegyünk a szobor mögé és rendbe hozzuk magunkat!... Utána pedig normálisan viselkedsz! *(Felhúzza az ablakot.)*

Ego 2 hátán a hatalmasakat böfögő és kacarászó Ego 1 figurájával bemegy a legnagyobb emlékmű mögé, a papírsákkal együtt. Öltözködés hangjai.

EGO 1. *(Elgondolkodva.)* Te! De tényleg!.. Mit kéne tennem, ha meg akarok javulni?

EGO 2. *(Kiszól a jelmezből.)* Viselkedj akkor úgy, mint egy megjavulni akaró szörny! *(Hallani hogy lehúzza az ablakot.)* Először is ne akarj dicsőséget, mert számos megnyilvánulásod inkább szégyellni való. Másodsor hagyjál fel a kellemes dolgok hajszolásával, helyette tudj hatalmasan boldog lenni hogy se kínzásban se szenvedésben nincs részed, pedig sokszor megérdemelnéd. Harmadszor kezd el kezelni magadat! Kezeld magadban a szörnyet!

EGO 1. Mi??... Kezeljem magamat?

EGO 2. *(Kicsit készségesebb lesz.)* Igen! A külsődet, a frizurádat is kezeled! A csúcstechnikájú budidat is kezeled! Kezeld hát a benned lakó szörnyet is! Tudd, hogy mikor mit várhatsz a szörnytől és előzd meg a szörnyeteg megnyilvánulásait!.. Törd le az önzését. Törd le az önközpontúságát.

EGO 1. Rendben. Akkor letöröm! *(Öntelten, fölényeskedve.)* Hihííj, letöröm én! Letöröm!

EGO 2. *(Lemondó lesz az öntelt vihogástól.)* Ja. Körülbelül

három percre!... *(Idegesen rászól.)* Fésülködj meg inkább!... *(Türelmetlenül.)* Nem hallod!...

EGO 1. Jól van... Jól van na! *(Böffent.)*

EGO 2. Valami sebtapaszunk van?... Csupa vér a pofám!...

EGO 1. Ott a bal zsebemben...

EGO 2.(*Felkiált.*) Baszd meg, ez ezer éves!... Ezt még Szárca Picsa tette a zsebedbe vőlegénykorodban!... Nincs valami újabb? (*Kotorászás hangjai.*) Na! Ez talán jó.

Ego bal zsebének tartalma kiömlik a színpadra Van itt minden. Csavarok, huzalok, cérnák, öreg pénzek, gombok és ezer más ócskaság. Csörömpölés. Úgy tűnik kiömlött minden, a színpad elcsendesedik. Kis szuszogás után újabb csörömpöléssel megint ócskaságok árasztják el a színpadot

EGO 1.(*Fölhördül* A kurva életbe! Baszd meg mit csináltál?... (*Páni félelemmel.*) Ezek most meglátják mi van a zsebemben!...

EGO 2.Bocsi.... Kiömlött ahogy lehajoltam...

EGO 1.Szeded össze!!... Villámgyorsan!...

EGO 2.(*Néha látni a kezét a kacatokat szedve.*) Rohadék! Egy hörcsög nem zabráll össze ennyi szart!... Ez a libatoll minek?

EGO 1.(*Kedélyesen.*) Jó lesz még valamire...

EGO 2. Kurva élet! Postagalamb lábára való gyűrű?... Lecseréled a mobiltelefonodat megbízhatóbbra?... Sohase galambásztál... Nézz ide!!! Mézes puszedli!... Hé! Ez hány éves? (*Nekitámad.*) Te! Te!! Borzalmas Bernadett süttött mézes puszedliket aki nyolc éve meghalt!...

EGO 1.(*Szentimentálisan.*) Igen... Ezt még szegény Bernadett süttötte...

EGO 2.Hat! Hét! Nyolc!..Minek a lófasznak tárolod? Biztos teljesen megromlott.

EGO 1.Nagyon tévedsz... A mézes puszedli évekig eláll... És puhul... Az elkövetkező ezer esztendő során csak puhul. (*Suttogva. A közönségre céloz.*) Te! Nem kellene ezeket megkínálni?... Így is bögyükben lehetünk nagyon! Egy kicsit lekenyerezem őket.

EGO 2.Ezzel a nyolc mézes puszedlivel?

EGO 1.(*Önelégülten.*) Van még az oldalzsebben is... (*Suttogva.*) Hé! Ne azokat a szépeket!... Azokat a piciket vidd nekik!... Várj! Megfésülködöm!...

Szuszogás. Hosszú játék. Ego 1 kilép a szobor mögül. Haja fésült. Jelmeze a helyére fordítva. Egy papírszalvétán mézes puszedlivel jön előre. Ego 2 ablaka zárva van.

EGO 1.(*A közönség soraiba megy. Méregeti a nézőket.*) Tessék! Vegyenek!... Ezt még szegény Bernadett süttötte! (*Kínálgat, később leteszi valahová. Kérkedve.*) Ezek a diadalérmém és győzelmi serlegeim másolatai!(*A mellkasát mutatja.*) Ezt vadászversenyen nyertem!Nyulakra lőttünk, na az nem sikerült, viszont véletlenül ráléptem egyre. (*Suttogva.*) Ne tudja meg senki!...

EGO 2(*Lehúzza az ablakot. Arcán kereszt alakú sebtapaszkok.*) Baszd meg! Menjünk már vissza és szedjük össze a szétszórt szarokat! (*Felrántja az ablakot.*)

EGO 1.Jól van na! Pedig még csajozgatni is akartam egy hangyafaszányit! Ha már itt vagyunk!... (*Kinyújtja a derekát balra, a nézőtér mélye irányába néz. Megszólít egy nőt.*) Egyem a picsádat! De szép vagy!... (*Dudorászik. Jókedvűen visszatáncol a színpadra*) Pa rappa pappa rappa pappa paaaa! Pa rappa pappa pappa raaaa rappa pappa paaaa! (*Felveszi a kukoricás zacskót a a nagy emlékmű mögül. Magokat szór.*) Pa rappa pappa rappa pappa paaaa...

EGO 2.(*Lehúzza az ablakot.*) Mért nem a szajrét szedjük?

EGO 1.Lusta vagyok!...

EGO 2.És az szentírás?

EGO 1.(*Kedélyesen.*) Igen.

EGO 2.Na tessék!... Baszd meg, tényleg tenni kellene valamit ellened rohadék! Amíg le nem fogják a kezedet addig ugyanolyan marad a világ mint ma. Éhhalállal. Háborúkkal. Népirtással... (*Felrántja az ablakot.*)

EGO 1.(*Felháborodva.*) Ezekért is én vagyok felelős??!!...

EGO 2.(*Lerántja az ablakot.*) Igen. Kizárólag te! Ugyanis akármilyen gatzett elvégeztethető veled! Teveled akármilyen megcsinálható! Manipulálható vagy, mint a sovány malac!

EGO 1.(*Hitetlenkedve ordít.*) Éééééén?... Hogy én manipulálható volnék mint a sovány malac? És hogy minden gazságot?... Hogy beszélhetsz baromságokat!(*Szerényen. Önszeretően.*) Vannak természetesen apró hibáim, hiszen kinek nincsenek, de alapjában véve igenis jó ember vagyok.

EGO 2. Baszd meg! Ehhez a téveszmédhez úgy ragaszkodsz mint bűdös kurva a szüzességéhez!... Jójó... Ettől a hatalmas tévedéstől tudsz tükörbe nézni minden nap, úgyhogy nem is csodálom!... Pedig most tisztáztuk, hogy egy szörny vagy!... Úgyhogy csak ne csapd be magad! Bármire rávehető vagy.

EGO 1.Micsoda?... Hogy én?! Hogy ééén becsapom magam??

EGO 2.(*Indulatos lesz.*) Idehallgass! Hány tömegpárt tagja voltál eddig?... Na?... Legelőször fater bevitt a demokratákhoz akik náciellenesek voltak. Amikor hatalomra jutottak a náci, a náci pártba mentél át. Amikor a kommunisták levették őket, a kommunistákhoz mentél át. Mikor forradalom tört ki a kommunisták ellen, a kommunistaellenes szövetségbe mentél át. Amikor forradalmat levették...

EGO 1.(*Begorombul.*) Dehát baszd meg! Milliók ugyanezt csinálták! És nemcsak nálunk! A szomszédos nemzeteknél is!... És mit milliók! Húsz milliók! Negyven milliók!... És mit a szomszédos nemzeteknél!! Egész Európábaan!!! (*Hirtelen felfogja a mondatai jelentését. Sóbálvánná válik.Kis szünet.*)

EGO 2.Na látod.

EGO 1. (*Morogva.*) Rohadt kurva!...Abbahagyhatnád a baszogatásomat. (*Felüvölt.*) Ééééééés vagyok!... (*Leteszi a kukoricát.*) Dióval töltött kacsát szeretnék enni!... Özragut - zsemlegombóccal!... Párolt fácánt - kapormártással!.. (*Megittasul a hangjától. Hatalmas szót csap.*) Kékre forrázott szőlőcsigát - fűszeres parajjal!... Narancssal töltött - vadlibát!... Zergesültet - citromosan!... Vaddisznó szeletkéket - vörös áfonyával! Gesztenyés vadgalambot - zöldmandulával! Hozzá kékkúti és fehértemplomi bort!... (*Kivágja a magas cért.*) Rezedapálinkát!... (*Felemeli az ujját.*) Fialat hagymával!

EGO 2.Hagyod abbaaaaa!!!!... Úgy látom teljesen elment a eszed!... Különben a fiatal hagymát egész életedben utáltad!... Bűdös lett tőle a szád!

EGO 1.(*Szerénykedve.*) De ez más... (*Sokat sejtetően.*) Ez ingyen van!... Az a kis töltöttgalamb külsejű zöldeglány adta ráadásnak, mert nála vásároltunk! Majd fogat mosok utána szépen...

EGO 2.Inkább rendbe hozatnád a fogaidat szépen!...

EGO 1.(*Döbbenettel.*) Ezeknek??... (*Körbenéz.*) Ide??...

EGO 2.(*Szigorúan.*) Elég volt!... Nem eszel semmit!... Majd ha végeztünk...(*Megáll egy földkupacnál. Döbbenet nézi.*) A mindenit!... Ezek is itt vannak!... Tudod kik voltak ezek? (*Hosszú játék. Felvesz egy koponyát. Aztán még egyet. A földkupac tetejére helyezi őket.*) A híres ricinusrendi szerzetesek! (*Nézeteti a sírt Ego 1 felé sziszeg gyűlölködve, gúnyosan.*) Az úgynevezett ricínus gondolkodás áldozatos életű apostolai.

EGO 1.Ezek is ugyanolyan seggek voltak mint a zebedeusok?

EGO 2.(*Felveszi a kukoricát.Szórni kezdi.*) Hasonlók.Tudod mi volt a ricínusok jelszava?...Hm?...Állatból válj emberré! Később, Darwint követve, főemlősből válj minél előbb emberré! Van szerencsém kitüntető figyelmedbe ajánlani ezt a célkitűzést! Igyekezz te is befejezni az emberré válást minél előbb!

EGO 1.Mi??... Hogy ééén!... Ééén nem váltam volna még emberré? Nézz már rám baszd meg!!... Hát szerinted nem ember vagyok?

EGO 2.(*Felfelé les.*) Nem. Csak részlegesen.

EGO 1.Dehát ilyen alapon az összes ünnepelt üzletember, sőt, az összes ünnepelt politikus se vált még emberré!

EGO 2.Telitalát. Sajnálatos módon ez eddig még senkinek se sikerült. (*Szórja a kukoricát.*) A ricinusrendi szerzetesek egyébként világos

elszaporodásának megakadályozására. A korabeli kiválóságok Nyúl szívű Farkas lotharingiai herceget és húszezer fős testőrcsapatát hívták segítségül ellenük. Nyúl szívű Farkas lapulevelek közé bújva, rémülettől reszketve nézte ugyan végig az eseményeket, ám utolérhetetlen színvonalú utasításait csapatai végig megtartották, s nemsokára már az összes ricínus elpusztítását jelenthették a csatatérről pánikszerűen, gyorslábú antilopokon és gazellákon menekülő uralkodónak. *(Felhúzza az ablakot.)*

EGO 1. *(Leteszi a kukoricát. Koponyákat rúg a sírba)* Nyomorultak! Selejtek!... Énnekem! Éééennekem merészelték nekemrontani!...

EGO 2. *(Lerántja az ablakot. Rákiabál.)* Hagyod békén őket! Nem hallod!! *(Ráordít.)* A kurva életbe, ne rugdost őket!

EGO 1. *(Továbbra is rugdos.)* Barmok! *(Lekezelően.)* Marha volt ez mind! Hatökör!

EGO 2. *(Ordít.)* Hagyod őket!! *(Próbálja lefogni Ego 1 lábát.)*

EGO 1. *(Megelégteli. Ellöki Ego 2 kezét a térdével. Ráförmed.)* Mondom hatökör volt mind! Hatalmasat tévedtek! *(Kemény lesz, komolyra fordítja a szót.)* Na idehallgass öcsike! *(Kis szünet.)* De komolyan beszélek most veled!... *(Csend.)* Mi viszi előre a világot?! A becsvágyam!... Ego becsvágya, kivagyisága, felvágása, gazdagságvágya, élvezetvágya! Ettől fejlődünk! Ettől lesznek a körülményeink hétről hétre jobbak! Mert több kell nekem, mindig és mindig!... És most le vagy szarva! *(Bezárja Ego 2 ablakát. Táncolni kezd. Felveszi a kukoricát és szórja.)* Pa rappa pappa rappa pappa paaa!

EGO 2. *(Lerántja az ablakot. Félbeszakítja Ego 1 táncát.)* Ejnye már rohadék! És a becsvágyadból származó pusztítások? Ez az egész szétzilált, elrontott világ? *(Rábömböl.)* Befogod a pofád mocsok!! A fejlődésnek a te becsvágyad bőven többet árt, mint amennyit előremozdít!... Gondolkodtál már ezen???!... Hogy a fejlődést húsz százalékban segíted, nyolcvanban meg akadályozod?!

Ego 1 remekül érzi magát. Parádés, hosszú táncszólót csap.

EGO 1. Pa rappa pappa rappa pappa paaaa! Pa rappa pappa pappa raaaa rappa pappa paaaa! Pa rappa pappa rappa pappa paaaa! Pa rappa pappa pappa raaaa rappa pappa paaaa!

EGO 2. *(Nem hagyja magát.)* Mondom, a becsvágyad a fejlődést húsz százalékban segíti, nyolcvan százalékban pedig akadályozza!?!... Hm?... Gondolkodtál már ezen?

EGO 1. *(Táncol.)* Pa rappa pappa rappa pappa paaaa! Pa rappa pappa pappa raaaa rappa pappa paaaa! *(Egyre jobban felhevül.)* Pa rappa pappa rappa pappa paaaa! Pa rappa pappa pappa raaaa rappa pappa paaaa!

EGO 2. *(Rémülten.)* Jézusom! Te fel se fogsz ebből semmit!... Semmit!!!

EGO 1. *(Megmámorosodik a tánctól.)* Pa rappa pappa rappa pappa paaaa! Pa rappa pappa pappa raaaa rappa pappa paaaa!

EGO 2. *(Döbentelen felfelé figyel az önfeledten parádézó, szörnyeteg alakra.)* Uramisten!!!... *(Szinte belesápad.)* Hát továbbra is háborúk jönnek! *(Felfakadva.)* És fogalmunk sincs mikor!!!!...

EGO 1. *(Rá se hederít. Mámorosan táncol.)* Pa rappa pappa rappa pappa paaaa! Pa rappa pappa pappa raaaa rappa pappa paaaa!

EGO 2. *(Rémülten.)* Hát továbbra is tolvajoktól kell félnünk, rablóktól, gyilkosságoktól... *(Eszmélően, halkán, szinte elsápadva.)* Örökké hazugság lesz a világon!!! Kőrmönfont ravaszkodás! Aljasság, gazemberség... *(Felívölt.)* Neeeeeeem!!! *(Felrántja az ablakot.)*

EGO 1. *(Fékeveszetten ropja. Kurjongat hozzá.)* Pa rappa pappa rappa pappa paaaa! Pa rappa pappa pappa raaaa rappa pappa paaaa!

EGO 2. *(Belülről. Fedetten.)* Neeeeeeeeem!!!!...

EGO 1. *(Pompás táncfigurát kanyarít, kicsit lassulva a végére.)* Pa rappa pappa rappa pappa paaaa... *(Megáll. Leteszi a kukoricát. Cinikusan.)* Kurvára unlak öcsi. *(Hirtelen.)* Odanézz!... *(Felnéz.)* Nézd mi van ott... Na! Nézd meg!...

EGO 2.(Lehúzza az ablakot. Meglepve.) Hol? (Kidugja a fejét nyakig. Valójában egy bábu feje jön elő, csodálkozó arccal, enyhén nyitott szájjal.)

Ego 1 megnyom egy gombot magán. Ablakfedő helyett ezúttal egy éles pengéjű guillotine ereszkedik alá. Lenyiszállja Ego 2 fejét. Ego 2 feje lehull a porba. A színpadon ömlik a vér.

EGO 1. Na végre... Eleget ugattál!... Rohadt életbe!... Mint a kacsa segge!... Be nem áll a szája!... (Lenéz Ego 2 fejére.) Micsoda alak voltál... Hehehe. (Felnéz. Madárhangok a magasban. Szárnycsapások, röpülés neszei. Ego csodálkozik. Alig hisz a szemének.) Áhhá!... Áhhhhá!... Megjöttetek tubikáim!... Naaaaaagyon helyes!!! (Dörzsölgeti a kezét.) Hihihihíjjj!

Madárszar záporozik alá. A színpad előterében álló szoborra zuhog.

EGO 1.(Lelkesen.) Ez az!!!... Ez az!... (Nézegeti az eget. Türelmetlenül járkál.) ...Héjj!... Szarjatok!... Szarjatok még!... (Kicsit arrébb lép, ne potyogjon rá a madárszar. Kémléli a magasban szálló madár csapatot.) Nem!... Ezek nem galambok!... Ezek hollók! Ők tépdesték Jézus vállát!... Szarjatok madaraim!... Szarjatok! (Lehúzza a leplet a szoborról.) Szarjatok le!!!

Előkelő, hófehér szobor jön elő, a sziklakápolna irányából jövő, erősödő énekkel övezve. Egy lépcső tetején Ego látható, szárnyas angyalfigurák röppenek épp az irányába. Alulról felfelé suhan az összes angyal, valamennyien alázatosan szeretnének átadni valamit neki. Egy kerek tálcán három meztelen nőt emel elé az egyik angyal. Tálcára halmozott, dollárjelekkel ellátott pénzes zsákokat a másik. Ételcsemegék a harmadik angyalnál. Palackozott italfinomságok a negyediknél. Legalul, balról „Legyél a főnökünk!” felirattal négy angyal suhan. Legalul, jobbról „Az év kitüntetettje!” felirattal másik négy. EGO: Ez a felirat közepén, külön kis emelvényen olvasható, aranybetűkkel.

EGO 1.(Kirobbanó boldogsággal bömböl a záporozó madárszarban.) Szarjatok le!.. Szarjatok rám!!!... Szarjatok rám!!!... Szaaaaaaarjatok!!!!

Függöny.